

NOTE DE STUDIU
DANIEL
Schița cărții
John Vernon McGee

Cartea Daniel a constituit câmpul de bătălie între cercetătorii conservatori și cei liberali vreme de mai mulți ani în șir. Acum vârtoarea polemicilor este aproape stinsă – fiecare tabără pretinzând că a câștigat victoria. Cu toate acestea, chiar faptul că această carte a rămas intactă și este inclusă în Biblie, ca și datarea timpurie a scrierii ei – secolul 6 î.Hr. – dovedesc victoria conservatorilor în fața masei arogante a liberalilor și reprezintă un argument în fața acelor care nu doresc să ofere scrierii autoritatea divină.

Porfir, un eretic din cel de-al treilea secol d.Hr. a declarat că această scriere este un fals, scris, de fapt, în vremea lui Antioh Epifaniu și a macabeilor (170 î.Hr.) – la 400 de ani după Daniel. Criticii germani s-au oprit la această ipoteză și, împreună cu Dr. Driver, au încercat să o dezvolte. Acești critici, ca și necredincioșii din zilele noastre, consideră că nu există supranatural și că din această cauză profețiile și informațiile despre viitor nu au cum să fie adevărate. Săptămână, însă - versiunea în limba greacă a Vechiului Testament, scrisă înainte de Antioh Epifaniu - conține cartea Daniel.

De asemenea, Iosefus înregistrează un incident petrecut în vremea lui Alexandru cel Mare care vine în sprijinul datării timpurii a acestei scrieri. Atunci când invazia condusă de către Alexandru cel Mare a ajuns în Orientul Apropiat, marele preot al evreilor s-a dus să-l întâlnească și i-a arătat o copie după cartea Daniel în care Alexandru era clar menționat. Marele războinic a fost așa de tare impresionat, încât, în loc să distrugă Ierusalimul, a intrat în cetate pașnic și s-a închinat la templu.

Nu este scopul acestor scurte comentarii să intre în polemici fără sens și să lupte pentru o cauză care este deja suficient lămurită. Vrem doar să spunem că acceptăm descoperirile cercetătorilor și analiștilor conservatori care dovedesc că bărbatul pe nume Daniel nu a fost un impostor și că scrierea care îi poartă numele nu este un fals. Și cred că afirmația pe care a dat-o Pusey este binevenită: „restul cuvintelor care s-au rostit sunt, în cea mai mare parte, afirmații insolente împotriva Scripturii, izvorâte din necredință”. Sir Isaac Newton spunea la rândul lui: „a-l respinge pe Daniel înseamnă a respinge întreaga credință creștină”. Domnul nostru i-a numit pe farisei „ipocriți”, iar pe Daniel „profet”. El nu a revenit niciodată asupra acestei afirmații, iar cuvintele Domnului Isus ar trebui să fie suficiente pentru orice credincios, indiferent dacă el cercetează sau nu argumentele biblice. Orice inimă sinceră este satisfăcută fără să fie nevoie să studieze argumentele conservatorilor (vezi Evrei 11:33).

AUTORUL

Știm despre Daniel mai multe detalii decât despre oricare alt profet. El ne oferă povestea vieții sale din momentul în care a fost dus captiv la Babilon în cel de-al treilea an de domnie a lui Ioiachim, în jurul anului 606 î.Hr. (Daniel 1:1) până în cel dintâi an al regelui Cir, anul 536 î.Hr. (Daniel 1:21). Viața și activitatea lui Daniel străbat întreaga perioadă de captivitate de 70 de ani. La începutul cărții Daniel este un adolescent, iar la sfârșitul ei este un bărbat la vârsta bărbăției. Dumnezeu pe acest om: „Daniele, om prea iubit și scump” (Daniel 10:11). Sunt trei caracteristici care descriu viața lui Daniel: scopul, rugăciunea și profeția.

1. Daniel a fost un om motivat de un **scop** (1:8, 6:10). Daniel s-a hotărât să nu cedeze în fața imoralității păgâne și nici să nu se implice în idolatrie. Aceasta este latura practică a profețiilor.

Studiul profețiilor nu ar trebui să îndemne pe nimeni la fanatism sau la foamea de senzațional. Dimpotrivă, la o viață de sfințenie și teamă de Domnul, 1 Ioan 3:3: „*Oricine are nădejdea aceasta în El, se curățește, după cum El este curat.*”

2. Daniel a fost un **om al rugăciunii** (2:17-23; 6:10; 9:3-17; 10). Viața lui Daniel precum și fiecare decizie pe care a luat-o erau pregătite în rugăciune.

Studiul profețiilor nu ar trebui făcut din dorința satisfacerii unor curiozități sau motivat de o polemică. Dimpotrivă, el ar trebui să inspire la o viață spirituală autentică și la un studiu aprofundat al Cuvântului lui Dumnezeu.

3. Daniel a fost un **profet**. Scrierile lui sunt legate de teme profetice. Domnul nostru l-a numit „Daniel profetul” (Matei 24:15). Daniel ne oferă scheletul profeției pe care se aplică toate profețiile.

2 Petru 1:20: „Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nici o proorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură.”

Imaginea care a apărut în visul lui Nebucadnețar în capitolul 2 al cărții precum și fiarele din capitolul 7 reprezintă „coloana vertebrală” a profeției; cele 70 de săptămâni din capitolul 9 reprezintă „coastele”, fiecare așezată la locul ei.

Studiul profețiilor nu ar trebui să ducă la speculații sau teorii oarbe. Dimpotrivă, să ducă la o viață plină de scop, practică și profitabilă.

2 Timotei 3:16,17: „Toată Scriptura este însoflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.”

MESAJUL LUI DANIEL

Daniel este profetul vremurilor, neamurilor. Cea mai mare parte a profețiilor sale are legătură cu popoarele Neamurilor. Excepție face capitolul 9 în care este vorba despre cele 70 de săptămâni și în mod special despre perioada dintre cea de-a 69-a și cea de-a 70-a săptămână, perioadă legată în mod direct de moartea trimisului lui Dumnezeu, Mesia. În această perioadă cetatea și templul au fost distruse, iar „vremea neamurilor” este identificată cu vremea „în care Ierusalimul va fi dominat sau călcat în picioare de către neamuri”. În mod evident „magii de la răsărit” cunoșteau profeția lui Daniel. O porțiune din cartea Daniel a fost scrisă în limba aramaică, limba vorbită de neamuri în acele vremuri. Acest lucru nu înseamnă că această carte nu a fost scrisă pentru poporul evreu; dimpotrivă, Israel cunoștea profețiile lui Daniel în acele vremuri. Ezechiel, care era alături de cei captivi, a făcut referire la Daniel (Ezechiel 14:14,20) și la activitatea de profet desfășurată de acesta (28:3). Referirea pe care o face Ezechiel la Daniel, cu care era contemporan, este un argument indiscutabil împotriva teoriei că această carte ar aparține perioadei macabeilor.

SCHIȚA CĂRȚII

I. O noapte istorică străbătută de o lumină profetică – capitolele 1-6

- A. Declinul lui Iuda; căderea Ierusalimului. Daniel este luat captiv la Babilon; Decizia lui de a fi credincios lui Dumnezeu - cap. 1
- B. Visul lui Nebucadnețar în care apare chipul multimetalic; interpretarea lui Daniel și cele 4 imperii din vremea neamurilor - cap. 2
- C. Decretul lui Nebucadnețar prin care idolatria universală este întărită; trei evrei sunt aruncați în cuptorul încins pentru că au refuzat să se închine chipului din aur - cap. 3
- D. Visul lui Nebucadnețar despre copacul cel mare din care nu a mai rămas decât trunchiul; profeția se împlinesc prin perioada de nebunie a lui Nebucadnețar - cap. 4
- E. Daniel profetește cu privire la căderea Babilonului atunci când interpretează cuvintele care apar scrise pe perete la petrecerea lui Belșațar - cap. 5
- F. Decretul lui Dariu, Medul, prin care se întărește închinarea față de persoana sa; Daniel este aruncat în groapa cu lei și se roagă Dumnezeului din ceruri - cap. 6

II. Lumina profetică într-o noapte istorică – capitolele 7-12

- A. Viziunea lui Daniel în care apar cele 4 fiare care reprezintă cele 4 imperii din vremurile neamurilor - cap. 7
- B. Viziunea lui Daniel despre un berbec, un țap și despre un corn mic – cap. 8
- C. Viziunea lui Daniel despre cele 70 de săptămâni în ceea ce privește Israelul - cap. 9
- D. Viziunea lui Daniel cu privire la viitorul apropiat al lui Israel și la vremurile din urmă:
 - “Micul Corn” istoric și “Micul Corn” al zilelor din urmă - cap. 10-12
 1. Daniel se pregătește pentru o nouă viziune prin rugăciune apariția mesagerului divin - cap. 10
 2. Profeție cu privire la Persia și Grecia; “Micul Corn” istoric; “Micul Corn” escatologic - cap. 11

3. Imaginea Israelului în zilele din urmă; Necazul cel Mare; învierea; răsplățile; un cuvânt final cu privire la sfârșitul vremurilor - cap. 12

Vechiul Testament este scris în limba ebraică cu o singură excepție – o porțiune din cartea Daniel. Din capitolul doi, versetul 4, până în capitolul 7, cartea Daniel este scrisă în aramaică, limba neamurilor și limba diplomatică din vremurile lui Daniel. Această secțiune are de-a face exclusiv cu vremurile neamurilor. Restul are de-a face cu poporul Israel. Cartea Daniel vorbește așadar despre neamuri și despre Israel, biserica nu este amintită. Scrierea se adresează în primul rând neamurilor dar, în aproape aceeași măsură, evreilor.

COMENTARII

Capitolele 1-9

Capitolul 1 – Daniel primește un nume păgân, dar nu acceptă și obiceiurile păgâne. A trăit în întreaga perioadă a celor 70 de ani de captivitate babiloniană – (comparați versetele 1,2 cu versetul 21). A supraviețuit întregii perioade de robie. A fost profetul folosit de către Dumnezeu la o curte păgână. O parte din cartea Daniel este scrisă în aramaică (2:4 până la 7:28). Cartea Daniel ar trebui să fie împărțită în funcție de mesajele trimise de Dumnezeu.

1. Istoria personală a lui Daniel – cap.1:1– cap.2:3
2. Istoria profetică a lui Daniel, în legătură cu neamurile – cap.2:4– cap.7:28
3. Profeții legate de națiunea Israel – cap.8:1– cap.12:13

Capitolele 2 și 7 acoperă aceeași perioadă din punct de vedere cronologic „vremea neamurilor”, iar subiectele sunt identice – cele 4 națiuni care au fost singurele puteri ale lumii. Acestea au fost identificate cu: Babilon, Medo-Persia, Grecia și Roma.

Imagine	Fiare	Națiunile despre care este vorba
Cap.2	Cap.7	
Capul de aur	Leu	Babilon
Brațe de argint	Urs	Medo-Persia
Coapse și piept de aramă	Panteră, leopard	Greco-Macedonia
Fluierele picioarelor de fier și picioare de lut și fier	Fiară cu mai multe chipuri	Roma

Ultimului metal și ultimei fiare li se acordă mai multă atenție decât tuturor celorlalte. Și pe noi ne interesează mai mult acest din urmă regat.

Primele trei metale și fiare țin de istorie. S-au adevărat și reprezintă acum lecții în manualele de specialitate. Imperiul roman, însă, va continua până când va fi distrusă și ultima piatră tăiată de mâna omului.

(Vezi desenul celor 70 de săptămâni de la finalul materialului)

Nu există o a cincea fiară. Nimic nu va urma Romei. Roma există și în zilele noastre. Roma nu a murit și nici nu a dispărut. Roma s-a dezintegrat. Nu are nevoie decât de un lider capabil care să adune sub conducerea sa părțile dezintegrate. Roma a avut un declin rapid. Toți caii regelui și toți oamenii împăratului nu au putut să se împotrivescă. Va veni însă omul nelegiurii, opera de artă a celui rău, care va reface Roma - o sarcină herculeană.

Capitolul 3 – Mândria excesivă a lui Nebucadnețar este scoasă la iveală aici, acesta era unul dintre simptomele nebuniei sale. Cei trei tineri evrei refuză să se închine chipului, respectând prima și cea de-a doua poruncă din decalog.

Exod 20:3-6: „Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine. Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri sau jos pe pământ sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc, și Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.”

Această imagine reprezintă nenorocirile și dezastrul care vor caracteriza Necazul cel Mare. Matei 24:15: „De aceea, când veți vedea „urâciunea pustiirii” despre care a vorbit prorocul Daniel „așezată în locul Sfânt” - cine citește să înțeleagă!”

Observați accentul pus pe muzica lumii care acompaniază închinarea plăcută omului natural. Eliberarea copiilor lui Israel din cuptorul încins este o imagine care demonstrează modul în care Dumnezeu se va purta cu Israelul în vremea Necazului cel Mare.

Capitolul 4 – Nebunia lui Nebucadnețar este ceea ce psihologia modernă definește a fi isteria. Această boală se manifestă în cicluri și evidențiază caracterul domniei neamurilor în lume (v.17).

Capitolul 5 – Banchetul lui Belșatar ne oferă doar o mică imagine a modului în care va lua sfârșit vremea neamurilor. Vor ieși de pe scena istoriei învăluiți în slava lumească. Interpretarea lui Daniel cu privire la mesajul care a apărut pe perete reprezintă modul în care percepe Dumnezeu întreaga perioadă a neamurilor precum și judecata lor finală (Matei 25:31-46).

Capitolul 6 – Daniel este aruncat în groapa cu lei, iar eliberarea și bucuria care urmează sunt, de asemenea, o dovadă a purtării de grijă a Domnului în perioada Necazului cel Mare când națiunea Israel va fi urâtă de toate popoarele (Matei 24:9) și persecutată de către cel rău care va căuta să o distrugă (Apocalipsa 12:13-17). Dar Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că Israelul va fi salvat în chip miraculos de către Domnul (Apocalipsa 7:4-8).

Capitolul 7 – Viziunea lui Daniel cu cele 4 fiare care reprezintă cele patru imperii din vremea neamurilor (vezi capitolul 2).

Capitolul 8 – Această profeție în care apar un berbec cu două coarne inegale și un țap cu un singur corn reprezintă conflictul dintre cel de-al doilea și cel de-al treilea imperiu, lupta dintre est și vest, Orient și Occident, Asia și Europa. Această luptă a avut repercursiuni asupra națiunii Israel. Este vorba aici despre micul corn care s-a regăsit în persoana lui Antioh Epifaniu (170 î.Hr.), marele persecutor al evreilor, numit și „Nero al istoriei evreilor”. El a măcelărit evreii asemeni unor animale, a dus un porc în templu și a pângărit locurile sfinte. Este considerat a fi fost „marele profanator”.

Capitolul 9 – Cei 70 de ani de captivitate profețiți de către Ieremia (Ieremia 25:11,12) s-au sfârșit (din 606 î.Hr. și până la decretul lui Cir în anul 586 î.Hr. – Ezra 1:1-4). Daniel se roagă. Parcurgeți cu atenție această rugăciune deoarece este una dintre cele mai frumoase din întreg Vechiul Testament. Lui Daniel îi este descoperit faptul că Împărăția cerurilor nu va prelua conducerea după perioada celor 70 de ani de captivitate și că vor mai trece 70 de săptămâni ca respect față de națiunea Israel (v.24). Cele 70 de săptămâni sunt săptămâni alcătuite din 7 săptămâni – 7 ani

70 de săptămâni – 490 de ani

70 de săptămâni divizate în 3 perioade

7 săptămâni – 62 de săptămâni – 1 săptămână

Lucruri care s-au împlinit în perioada celor 70 de săptămâni:

1. încetarea fărâdelegilor lui Israel
2. ispășirea păcatelor: Ezechiel 37:23, Zaharia 12:10-13:1
3. ispășirea nelegiuirii
4. aducerea neprihănirii veșnice: Ieremia 33:14-16; 31:31-34; Isaia 1:26
5. ungerea Sfântului Sfinților în templul Împărăției de 1000 de ani. Ezechiel 40-48, Fapte 15:16

Capitolele 10-12

Aceste trei capitole constituie o singură viziune. Unii cercetători ai Bibliei consideră această ultimă viziune ca fiind cea mai importantă din întreaga carte. Acest fragment al cărții Daniel este important din mai multe puncte de vedere.

Capitolul 10 – Seriozitatea și sinceritatea lui Daniel sunt evidente aici. Vreme de 3 săptămâni el a postit. Astăzi postul nu mai este o regulă pentru credincioși, însă el are un rol și o răsplată pentru aceia care doresc să jertfească în acest fel.

Așteptarea până când Daniel primește răspuns la rugăciunea sa este determinată de intervenția celui rău. Îngerul trimis pentru a răspunde la rugăciunea lui Daniel a fost împiedicat de către unul dintre emisarii celui rău, cu rang înalt și cu multă putere, denumit „căpetenia Persiei”. Îngerul a plecat după întâriri. Acest fragment indică războiul spiritual în care ne aflăm. (vezi Efeseni 6:10-18, 2 Cor 10:3-6). Sunt ranguri diverse de îngeri: buni și răi.

Daniel a avut nevoie să fie întărit de întâlnirea cu supranaturalul.

Capitolul 11 – Acest capitol este o profeție cu privire la perioada dintre cele două testamente. Este o prezentare obiectivă a războiului dintre cele două diviziuni ale Imperiului grec: Siria și Egipt. „Omul disprețuit” (cornul mic) din versetul 21 este Titus Epifanes din regatul Siriei, secțiunea escatologică începe cu versetul 36 – acest mic corn va apărea în ultimele zile și este cornul care apare în capitolul 7 al cărții Daniel (Antichristul).

Capitolul 12

v.1 – Aceasta este o profeție în legătură cu Necazul cel Mare la care Domnul Isus se referă în Matei 24:21,22: *„Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi. Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.”*

v.2 – Cei înviați la care se face aici referire sunt oamenii din Vechiul Testament. Cei care „se vor scula pentru viața veșnică” sunt sfinții Vechiului Testament care vor fi înviați la finele Necazului cel Mare pentru a participa la Împărăția de 1000 de ani. Cei pierduți vor învia la marele Tron Alb. Sfinții Vechiului Testament nu vor fi înviați împreună cu biserica, pentru că ei nu au fost botezați cu Duhul Sfânt și nu fac parte din trupul credincioșilor (1 Cor 12:13). **v.4** – Aceste semne se petrec în zilele noastre.

v.5-9 – „Sfârșitul acestor lucruri” nu reprezintă sfârșitul vremurilor, ci sfârșitul Necazului cel Mare. Multe dintre elementele prezentate în această carte nu se vor petrece decât în ~~acele zile~~ în mod evident la acestea face referire Domnul Isus în Matei 24:15, iar numărul de zile de aici ca și cel din v.13 ne duc până dincolo de perioada Necazului cel Mare, sfârșindu-se în Împărăția de 1000 de ani – atunci se va ridica „Marele Soare al Neprihănirii cu aripi vindecătoare”.

Cele 70 de săptămâni din Daniel capitoul 9

